

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi H. B., K. B. i G. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty

Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 kwietnia 2010 r., sygn. akt I Nc ..., wydanego w sprawie

z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. Stefczyka w Gdyni

przeciwko H. B., K. B. i G. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 września 2012 r.,

- 1. odrzuca skargę**
- 2. nie obciąża skarżących kosztami postępowania skargowego na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F. Stefczyka w Gdyni.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w S. uwzględnił powództwo o zapłatę wniesione przeciwko H. B., K. B. i G. B., wydając w dniu 29 kwietnia 2010 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem tego nakazu zapłaty pozwani zarzucili naruszenie art. 499 pkt 2 k.p.c. i podnieśli, że niezgodność z prawem tego orzeczenia wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego. Skarżący przedstawili również argumentację która w ich ocenie uzasadnia pogląd, że doznali szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy skarga oraz przytoczyli okoliczności wskazujące, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia winna odpowiadać wymogom szczególnym dla tego środka procesowego, określonym w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Ich zachowanie podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, a brak któregokolwiek z koniecznych elementów skargi skutkuje jej odrzuceniem (art. 424 § 1 k.p.c.). Z brzmienia art. 424 § 1 pkt 5 k.p.c. wynika, że w sytuacji, gdy skargę wniesiono w oparciu o art. 424¹ § 2 k.p.c. skarżący powinien wykazać, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi. Określony w art. 424¹ § 2 k.p.c. wymóg dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, wydanego przez Sąd pierwszej instancji w wypadkach jedynie wyjątkowych, dotyczy zarówno przyczyn niezgodności z prawem tego orzeczenia (wynikających z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych praw i wolności człowieka i obywatela), jak i przyczyn, dla których strona postępowania sądowego nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych umożliwiających zaskarżenie orzeczenia. W przypadku rozpoznawanej skargi środkiem tym był sprzeciw od nakazu zapłaty, którego pozwani nie złożyli. W świetle art. 424⁵ § 1 pkt 5 skarga powinna zawierać wykazanie, że z uwagi na wyjątkową sytuację pozwani nie mogli skorzystać z możliwości

zaskarżenia nakazu zapłaty przez wniesienie sprzeciwu. Temu wymogowi wniesiona skarga nie odpowiada. Zawarto w niej stwierdzenie, że pozwani odstąpili od wniesienia sprzeciwu będąc przekonani, że sąd wydając nakaz zapłaty działał zgodnie z prawem, a nadto mieli ograniczone środki finansowe. Przytoczona przez skarżących argumentacja w nie stanowi wskazania tego rodzaju okoliczności, których zaistnienie pozwalałoby przyjąć, że pozwani nie złożyli w terminie sprzeciwu od nakazu zapłaty z przyczyn o charakterze wyjątkowym.

Mając powyższe na uwadze należało przyjąć, że w skardze nie wykazano spełnienia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Dlatego też skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.